

**S. Sage:** Jeg stemmer for Loven, hvorledes den end bliver ændret, hvad Resultat man end kommer til; det er en Selvfølge. Hvad den ærede sidste Taler fremhævede om Banffeligheden ved at gjøre en Forandring, kan ikke ramme mig. Jeg skal kun sige, at da jeg talte om Forholdet mellem By og Land og mellem Kjøbstæderne og Kjøbenhavn, sagde jeg ingenlunde, at det var urigtigt. Jeg har kun sagt, at det ikke var taalelig oplyst, om det var rigtigt. Jeg er ganske enig med den ærede sidste Taler i, at Tienden kan man ramme som Indtægt. Men naar saa er, bliver kun Hartkornet tilbage, der skulde bære Banffeligheder. Det er dette Punkt, jeg vil tillade mig at henvende det ærede Medlems Opmærksomhed paa. Der er ikke nogen Deel af al den Indtægt, der falder, som det er lettere at ramme ved en Indtægtsstat end Hartkornet (Tscherning: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning). Vi have heldigviis her i Landet i Hartkornet en taalelig Basis for Værdiberegninger, hvorved der er givet Materiale for en Indtægtsstat, som man ikke har i nogen anden Stat, saavidt mig bekjendt, i den Skikkelse. Man har overalt, hvor Indkomsskatten er indført, haft den største Lethed ved at beregne Indtægten af Fordeienomme, hvad Giere angaaer. Det har givet mindre Banffelighed end andre Indtægter, og her ere vi gunstigere stillede paa Grund af Hartkornet. Derfor har Alt, hvad det ærede Medlem fremhævede med Hensyn til denne Banffelighed, aldeles Intet at betyde. Havde vi ingen andre Banffeligheder, vilde vi overmaade let kunne gaa til en Indkomsskat, nemlig ved ganske simpelt at sige: Hver Tønne Hartkorn over de forskjellige Dele af Landet ansættes til den og den Værdi. Herved opnaaer man ogsaa, at de, der have thinglæste Prioriteter, kunne komme til at fradrage Renten af dem. Skjøndt jeg, som sagt, finder mig i en hvilken som helst Afgjørelse, og skjøndt jeg, om fornødent gjøres, vil tage Loven som den foreligger, mener jeg dog, at vi, saafremt der er Tale om at forbedre den, skulle søge at forbedre den, saa godt vi kunne. Jeg har i saa Henseende peget paa, hvad jeg fandt rigtigt.

**Formanden:** Rigsdagsmanden for Holbæk Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

**Tscherning:** Der som man forsøger at indføre en Indkomsskat for Landet efter de Regler, vi hidtil have betragtet som passende, hvor Brugsudgifterne gaae fra Brutto-Indtægten, og Netto-Indtægten bliver beskattet, faaer man ikke noget Beløb af Landet, der ligner dette, naar man vil beskatte efter samme Regler som i Byerne, nemlig saaledes, at man tager 3 pCt. af Indtægterne og formindsker Beløbet ved at undtage de smaa; thi saa komme Hartkornbrugere og Hartkornseiere ikke nær til at betale det, her er Tale om, og skjøndt det gjør mig ondt med Bevidsthed om det Uheldige deri at paalægge dem forholdsviis større Skat, end der ellers vilde komme paa dem, siger jeg dog: Lad os raabe Hurra over, hvad der hodes os; thi ellers komme vi dog aldrig til at faae, hvad der kunde forslaae.

**Fenger:** Da der ikke i noget af de holdte Foredrag har gjort sig en forskjellig Mening gjældende om, at Skatten bør udredes; og heller ikke om, at den bør udredes med det Beløb, som fra Regjeringens Side er bragt i Forslag, skal jeg i de Bemærkninger, jeg kan have at gjøre med Hensyn til, hvad der er fremkommet i denne Sag, væsentlig holde mig til de Hovedpunkter, om hvilke der er yttret afvigende Anstuelser, idet det maa erkjendes, at naar der fra Regjeringens Side er stillet Krav paa en Sum af en vis Størrelse, som skal udredes af Landet, maa Fordelingen særdeles meget kunne lattes derved, at der her i denne Sal fra forskjellige Sider udtales, hvilken der er den bedste Fordelingsmaade, som kunde bringes i Forslag. Det Hovedpunkt, der er fremkommet her, er navnlig Spørgsmaalet om, hvorvidt man ikke ved denne Leilighed skulde gaae over til en Indkomsskat. Den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har allerede fremdraget meget væsentlige Synspunkter i denne Henseende; men da det forekommer mig, at denne Sag har ligget saamaange af de ærede Talere